

der høre under Rævningerrettens Afgjørelse. Denne Fordel maa Ministeriet ansee for saa overveiende, at Hensynet til en Forhaling af Sagernes Afgjørelse, som ganske vist i flere Tilfælde vil kunne blive en Folge af den her foreslaaede Ordning, maa træde tilbage. Man skal derhos ikke undlade allerede her at henlede Opmærksomheden paa, at det, for til en vis Grad at raade Bod paa de Ulemper, som kunne flyde af en Forhaling i Afgjørelsen af de her omhandlede mindre Straffesager, i Udkastet §. 303, er bestemt, at Kredsrettens Formand kan beramme et overordentligt Møde, naar flere Sager ere indankede paa en Tid, da intet ordentligt Retssmøde er nærforestaaende, eller naar Omstændighederne iøvrigt gjøre et overordentligt Retssmøde nødvendigt.

Efter den Maade, hvorpaa Kredsretten her er foreslaaet sammensat, vil der formentlig ikke habes ringere Sikkerhed for den retfærdige Afgjørelse af disse Sager, hvis Realitet ikke kan være Gjenstand for yderligere Paaanke, end om dette Hver, som efter Hages Udkast, blev overdraget tre Medlemmer af en Overret; men paa den anden Side indeholder denne Ordning ogsaa en yderligere Grund for at tage det andet Medlem af Rævningerretten blandt Overdomstolenes Medlemmer eller Mænd, som maae antages at staae i Klasse med disse. En mindre Fordel vil man endnu vinde ved den her foreslaaede Ordning, forsaavidt det i Genhold til Slutningen af §. 22 vil være muligt at foretage en Sag, som af en eller anden Grund af Rævningerretten udsættes i en kortere Tid, efterat Kredsretten har endt sine Forhandlinger.

E. Høiesteret.

Medens §. 23 indeholder den Regel, at Høiesteret paaftjender de Spørgsmaal om Mangler ved Sagens foregaaende Behandling, som i Medhold af de i det Følgende givne Regler kunne indbringes for samme, som Kassationsret, angiver §. 24 de Tilfælde, hvor Høiesteret kan paaftjende en Straffesag i Realiteten, nemlig hvor der er Spørgsmaal om Straffelovens rigtige Anvendelse eller om den Anklagedes Erstatningsansvar eller om Straffe, der ere paa-

lagte Personer, som have deltaget i Sagens Behandling ved underordnede Retter.

Da Udkastet iøvrigt ingenfinde fordrer mere end 3 Dommere til at affige Domme eller Kjendelser, har man anseet det stemmende hermed, at 5 af Høiesterets Medlemmer kunne paaftjende de for denne indankede Spørgsmaal.

Kapitel 2.

Rævninger.

Det vigtige Spørgsmaal, hvem der skal kunne kaldes som Rævning, har nærværende Udkast i det Væsentlige søgt at løse paa samme Maade som dette er skeet i det Nigsdagen i forrige Samling foreslagte Forslag, hvis Hovedtræk Folketingsudvalget har fundet vel egnede til at følges; men Udkastet indeholder dog enkelte mindre Afvigelser og et Tillæg af større Betydning i Bestemmelserne om Dannelsen af en særlig Rævningeliste. Som det vil sees af Udkastet, skal der i Reglen paa den almindelige Liste optages Alle, der ere valgberettigede til Folketinget, uden at man, hvad der ogsaa stemmer med Folketingsudvalgets Opfattelse, har anseet det nødvendigt at fordre Udredelse af Skat til Staten eller Kommunen. Undtagelserne fra denne Regel findes dels i §. 27, der omhandler dem, som ikke kunne kaldes som Rævninger, dels i §§. 28 og 29, der omfatte dem, som ere eller paa Begjering kunne blive fritagne for at optages paa Rævningelisterne. Af disse §§er vil §. 27 findes i det Væsentlige at stemme med Hages Udkast §. 23, idet man dog har troet, at de samme Grunde, som maatte tale for at udelade Departementschefer, maatte finde Anvendelse paa de øvrige i Ministerierne bestiftede Embedsmænd og at de under Retterne ansatte Embedsmænd ligesaavel burde udelukkes som Dommene. Derimod har man ikke antaget det nødvendigt at udelukke alle Sagførere, men kun Overanklageren og hans Medhjælpere samt de Sagførere, der maatte være bestiftede som offentlige Anklagere, idet det derhos er anseet som en Selsølg, at den Sagfører, som maatte være bestiftet eller antaget til Forsvarer for en Anklaget, ikke kan være Ræv-